

ฮีบรู

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

บท 1

- 1** ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆมากมายแก่บรรพบุรุษทางพวกศาสดาพยากรณ์
- 2** แต่ในวันสุดท้ายเหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้างกาลจักรวาลโดยพระบุตร
- 3** พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และทรงมีสภาพเป็นพินิจเดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน
- 4** พระองค์ทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่าเหล่าทูตสวรรค์มากนัก ด้วยว่าพระองค์ทรงรับพระนามที่ประเสริฐกว่านามของทูตสวรรค์นั้นเป็นมรดก
- 5** เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดาทูตสวรรค์ที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขาในเวลาใดว่า 'ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว' และยังตรัสอีกว่า 'เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา'
- 6** และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงนำพระบุตรองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก พระองค์ก็ตรัสว่า 'ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการท่าน'
- 7** ส่วนพวกทูตสวรรค์นั้น พระองค์ตรัสว่า 'พระองค์ทรงบันดาลพวกทูตสวรรค์ของพระองค์ให้เป็นจุลคม และทรงบันดาลผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นจุลเปลาเพลิง'
- 8** แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า 'โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ ราชอาณาจักรแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นธารพระกรที่เที่ยงธรรม
- 9** พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของพระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์'
- 10** และ 'องค์พระผู้เป็นเจ้าเจ้าข้า เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์
- 11** สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม
- 12** พระองค์จะทรงม้วนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิมและปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด'
- 13** แต่แก่ทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้ตรัสในเวลาใดว่า 'จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน'
- 14** ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่จะได้ความรอดเป็นมรดกมิใช่หรือ

บท 2

- 1** เหตุฉะนั้นเราควรจะสนใจในข้อความเหล่านั้นที่เราได้ยินได้ฟังให้มากขึ้นอีก เพราะมิฉะนั้นในเวลาหนึ่งเวลาใดเราจะห่างไกลไปจากข้อความเหล่านั้น
- 2** ด้วยว่าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้นั้นมั่นคง และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่างได้รับผลตอบแทนตาม

ความยุติธรรมแล้ว

- 3 ดังนั้นถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้ ความรอดนั้นได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง และบรรดาผู้ที่ได้อินพระองค์ ก็ได้รับรองแก่เราว่าเป็นความจริง
- 4 ทั้งนี้พระเจ้าก็ทรงเป็นพยานด้วย โดยทรงแสดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ และโดยการอัศจรรย์ต่างๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทรงประทานตามพระประสงค์ของพระองค์
- 5 เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรงมอบโลกใหม่ซึ่งเรากล่าวถึงนั้นให้อยู่ใต้บังคับของเหล่าทูตสวรรค์
- 6 แต่มีอยู่แห่งหนึ่งที่คนเป็นพยานถึงเรื่องนี้ว่า `มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรงเยียมเยียนเขา
- 7 พระองค์ทรงทำให้เขาต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียว และพระองค์ทรงประทานสงราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา และได้ทรงตั้งเขาไว้ให้อยู่เหนือบรรดาพระหัตถกิจของพระองค์
- 8 พระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ภายใต้เท้าของเขา' ในการซึ่งพระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ใต้อำนาจของเขานั้น ไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ขณะนี้ เรายังไม่เห็นว่ามันอยู่ใต้อำนาจของเขา
- 9 แต่เราก็เห็นพระเยซู ผู้ซึ่งพระองค์ทรงทำให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียวนั้น ทรงได้รับสงราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฎ เพราะที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมาน ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จะได้ทรงชดเชยความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน
- 10 ด้วยว่าในการที่พระเจ้าจะทรงพาบุตรเป็นอันมากถึงสงราศีนั้น ก็สมอยู่แล้วที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสิ่งสารพัดและผู้ทรงบันดาลให้สิ่งสารพัดบังเกิดขึ้น จะให้ผู้ที่เป็นายแห่งความรอดของเขานั้นได้ถึงที่สำเร็จโดยการทนทุกข์ทรมาน
- 11 เพื่อว่าทั้งพระองค์ผู้ชำระคนทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุนี้พระองค์จึงไม่ทรงละอายที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่า เป็นพี่น้องกัน
- 12 ดังที่พระองค์ตรัสว่า `เราจะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของเรา เราจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางที่ชุมนุมชน'
- 13 และตรัสอีกว่า `เราจะไว้วางใจในพระองค์' ทั้งตรัสอีกว่า `ดูเถิด ตัวเรากับบุตรซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เรา'
- 14 เหตุฉะนั้นครั้นบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้คนที่มิอำนาจแห่งความตาย คือพญามาร
- 15 และได้ทรงช่วยเหลือเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสชั่วชีวิต เพราะเหตุกลัวความตาย
- 16 ความจริง พระองค์มิได้ทรงรับสภาพของทูตสวรรค์ แต่ทรงรับสภาพของเชื้อสายของอับราฮัม
- 17 เหตุฉะนั้นพระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นมหาปุโรหิต ผู้กอปรด้วยพระเมตตาและความสัตย์ซื่อในการทุกอย่างซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อลบล้างบาปทั้งหลายของประชาชน
- 18 เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานโดยถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้

บท 3

- 1 เหตุฉะนั้นท่านพี่น้องอันบริสุทธิ์ ผู้เข้าส่วนด้วยกันในการทรงเรียกซึ่งมาจากสวรรค์นั้น จงพิจารณาอักษรสาวกและมหาปุโรหิตซึ่งเราไว้ชื่ออยู่นั้น คือพระเยซูคริสต์
- 2 ผู้ทรงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้ เหมือนอย่างโมเสสได้สัตย์ซื่อในพรรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้น
  - 3 แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงสมควรได้รับพระเกียรติมากกว่าโมเสสมากนัก เช่นเดียวกับผู้สร้างบ้านย่อมมีเกียรติยศมากกว่าบ้านนั้น
  - 4 ด้วยว่าบ้านทุกหลังต้องมีผู้สร้าง แต่ว่าผู้ทรงสร้างสรรค์สิ่งทั้งปวงก็คือพระเจ้า
  - 5 ฝ่ายโมเสสนั้นสัตย์ซื่อในพรรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้นก็อย่างคนรับใช้ เพื่อจะได้เป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งจะกล่าวต่อภายหลัง
  - 6 แต่พระคริสต์นั้นในฐานะพระบุตรที่ทรงอำนาจเหนือครอบครัวของพระองค์ และเราทั้งหลายเป็นครอบครัวนั้นแหละ หากเราจะยึดความมั่นใจและความชื่นชมยินดีในความหวังนั้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด
  - 7 เหตุฉะนั้น ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า `วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์
  - 8 อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร

- 9 เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลองเราโดยเอาเราเข้าพิสูจน์ และได้เห็นกิจการของเราถึงสี่สิบปี
- 10 เพราะเหตุนั้นเราจึงเตือนคนชั่วอายุนั้น และว่า "ใจของเขาหลงผิดอยู่เสมอ เขาไม่รู้จักทางทั้งหลายของเรา"
- 11 ดังนั้นเราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า "เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา"
- 12 ท่านพี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ แล้วก็หลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
- 13 ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า "วันนี้" เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไป เพราะเล่ห์กลของบาป
- 14 เพราะว่าถ้าเรายึดความไว้วางใจที่เรามีอยู่ตอนต้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด เราก็กลายมาเป็นผู้มีส่วนกับพระคริสต์
- 15 เมื่อมีคำกล่าวไว้ว่า `วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น'
- 16 เพราะบางคน เมื่อเขาได้ยินแล้ว ก็ยังได้กบฏอยู่ แต่มีใช้ทุกคนที่โมเสสได้นำออกจากประเทศอียิปต์
- 17 และใครหนอที่พระองค์ได้ทรงโทมนัสตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่กระทำการบาป และขาศพของเขาทั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือ
- 18 และแก่ใครหนอที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของพระองค์ ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อมิใช่หรือ
- 19 ฉะนั้นเราจึงรู้ว่า เขาไม่สามารถเข้าไปสู่ที่สงบสุขนั้นได้เพราะเขาไม่ได้เชื่อ

บท 4

- 1 เหตุฉะนั้น เมื่อมีพระสัญญาทรงประทานไว้แล้วว่า จะให้เข้าในที่สงบสุขของพระองค์ ให้เราทั้งหลายมีความยำเกรงว่า ในพวกท่านอาจจะมีผู้หนึ่งผู้ใดเหมือนไปไม่ถึง
- 2 เพราะว่าเราได้มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐให้แก่เราแล้ว เหมือนแก่เขาเหล่านั้นด้วย แต่ว่าถ้อยคำซึ่งเขาได้ยินนั้นไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เขา เพราะว่าเขาไม่มีความเชื่อพ้องกับผู้ที่ได้ยิน
- 3 เพราะว่าเราทั้งหลายที่เชื่อแล้วก็เข้าในที่สงบสุขนั้น เหมือนพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า `ตามที่เราได้ปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า "เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา" แม้ว่างานนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่วางรากสร้างโลก
- 4 และมีข้อหนึ่งที่พระองค์ได้ตรัสถึงวันที่เจ็ดดังนี้ว่า `ในวันที่เจ็ดพระเจ้าทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์'
- 5 และแห่งเดียวกันนั้นได้ตรัสอีกว่า `เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา'
- 6 ครั้นเห็นแล้วยังมีข้อให้บางคนเข้าในที่สงบสุขนั้น และคนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวประเสริฐครวก่อนไม่ได้เข้าเพราะเขาไม่เชื่อ
- 7 พระองค์จึงได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้อีก คือกล่าวในคัมภีร์ของดาวิดครั้งล่วงไปช้านานแล้วว่า "วันนี้" เหมือนตรัสเมื่อครวก่อนแล้วว่า `วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไป'
- 8 เพราะว่าถ้าโยชูวาได้พาเขาเข้าสู่ที่สงบสุขนั้นแล้ว พระองค์ก็คงมิได้ตรัสในภายหลังถึงวันอื่นอีก
- 9 ฉะนั้นจึงยังมีสบาโตสำหรับชนชาติของพระเจ้า
- 10 ด้วยว่าคนใดที่ได้เข้าไปในที่สงบสุขของตนแล้ว ก็ได้หยุดการงานของตน เหมือนพระเจ้าได้ทรงหยุดจากพระราชกิจของพระองค์
- 11 เหตุฉะนั้นให้เราทั้งหลายอุตสาหะเข้าในที่สงบสุขนั้น เพื่อมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดตกหลงไปในการไม่เชื่อเช่นเขาเหล่านั้นซึ่งเป็นตัวอย่าง
- 12 เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพละานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แท้ทั้งลึกระทั้งจิตและวิญญาณ ตลอดซอกกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย
- 13 ไม่มีสิ่งเนรมิตสร้างใดๆ ที่ไม่ได้ปรากฏในสายพระเนตรของพระองค์ แต่สิ่งสารพัดก็เปลือยเปล่าและปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องเกี่ยวข้องด้วย
- 14 เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาบุโรหิตผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับของเราไว้
- 15 เพราะว่าเราได้มีมหาบุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเรา

ทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป

16 ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจะมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ต้องการ

บท 5

ฟลายมหาปุโรหิตทุกคนที่เลือกมาจากมนุษย์ได้แต่งตั้งไว้สำหรับมนุษย์ในบรรดาการซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อท่านจะได้นำเครื่องบรรณาการและเครื่องบูชามาถวายเพราะความบาป

2 ท่านนั้นมีใจเมตตากรุณาคนโง่และคนหลงผิดได้ เพราะท่านเองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบตัวด้วย

3 เหตุฉะนั้นท่านต้องถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพื่อคนทั้งปวงนั้นใด ท่านจึงต้องถวายเพื่อตัวเองด้วยฉันนั้น

4 และไม่มีผู้ใดตั้งตนเองสำหรับเกียรตินี้ได้ เว้นแต่พระเจ้าทรงเรียกเหมือนอย่างทรงเรียกอาโรน

5 ในท่านองเดียวกัน พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงยกย่องพระองค์เองขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่เป็นโดยพระเจ้า ผู้ได้ตรัสกับพระองค์ว่า 'ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว'

6 เหมือนพระองค์ได้ตรัสอีกแห่งหนึ่งว่า 'ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค'

7 ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้ถวายคำอธิษฐาน และทูลวิงวอนด้วยทรงกันแสงมากมายและน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าได้ทรงสดับเพราะพระองค์นั้นได้ยำเกรง

8 ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดยความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทรงทนเอา

9 และเมื่อทรงถูกทำให้เพียบพร้อมทุกประการแล้ว พระองค์ก็เลยทรงเป็นผู้จัดความรอดนิรันดร์สำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์

10 โดยพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ให้เป็นมหาปุโรหิตตามอย่างของเมลคีเซเดค

11 เรื่องเกี่ยวกับพระองค์นั้นมีมากและยากที่จะอธิบายให้เข้าใจได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายกลายเป็นคนหูตึงเสียแล้ว

12 ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักเบื้องต้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า และท่านทั้งหลายกลายเป็นคนที่ยังต้องกินน้ำนม ไม่ใช่อาหารแข็ง

13 เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำมนั้นก็ยังไม่ชำนาญในพระวจนะแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นทารกอยู่

14 แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่าไหนดีไหนชั่ว

บท 6

ลเหตุฉะนั้นให้เราละประณโมวาทของพระคริสต์ไว้ และให้เราก้าวหน้าไปถึงความบริบูรณ์ อย่าเอาสิ่งเหล่านี้มาวางเป็นรากอีกเลย คือการกลับใจเสียใหม่จากการประพฤติดที่ตายแล้ว และความเชื่อในพระเจ้า

2 และคำสอนว่าด้วยพิธีบัพติศมา และการวางมือ และการเป็นขึ้นมาจากตาย และการพิพากษาลงโทษเป็นนิตย์นั้น

3 ถ้าพระเจ้าจะทรงโปรดอนุญาต เราก็จะกระทำอย่างนี้ได้

4 เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้รสของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญาณบริสุทธิ์

5 และได้ชิมความดีงามแห่งพระวจนะของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยุคที่จะมานั้น

6 ถ้าเขาเหล่านั้นจะหลงอยู่อย่างนี้ ก็เหลือวิสัยที่จะให้เขากลับใจเสียใหม่อีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียอีกแล้ว และได้ทำให้พระองค์ชยหน้าต่อธารกำนัล

7 ด้วยว่าพื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่มน้ำฝนที่ตกลงมาเนื่องๆและงอกขึ้นมาเป็นต้นผักให้ประโยชน์แก่คนทั้งหลายที่ได้พรวนดินด้วยนั้น ก็รับพระพรมาจากพระเจ้า

8 แต่ดินที่ออกหนามใหญ่และหนามย่อยก็ถูกทอดทิ้ง และเกือบจะถึงที่สาปแช่งแล้ว ซึ่งในที่สุดก็จะถูกเผาไฟเสีย

9 แต่ดูก่อนพวกที่รัก แม้เราพูดอย่างนั้น เราก็เชื่อแน่ว่าท่านทั้งหลายคงจะได้สิ่งที่ดีกว่านั้น และสิ่งซึ่งเกี่ยวกับความรอด

10 เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงอธรรมที่จะทรงลืมการงานและการทำงานหนักด้วยความรักซึ่งท่านได้แสดงต่อพระนาม

ของพระองค์ คือการรับใช้วิสุทธิชนนั้นและยังรับใช้อยู่

11 และเราปรารถนาให้ท่านทั้งหลายทุกคนแสดงความตั้งใจจริงให้ถึงความมั่นใจอย่างเต็มที่แห่งความหวังนั้นจนถึงที่สุดปลาย

12 เพื่อท่านจะไม่เป็นคนเฉื่อยช้า แต่ให้ตามเยี่ยงอย่างแห่งคนเหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อและความเพียร จึงได้รับตามพระสัญญาเป็นมรดก

13 เพราะว่าเมื่อพระเจ้าได้ทรงทำพระสัญญาไว้กับอับราฮัมนั้น โดยเหตุที่ไม่มีใครเป็นใหญ่กว่าพระองค์ที่พระองค์จะทรงให้คำปฏิญาณได้นั้น พระองค์ก็ได้ทรงให้คำปฏิญาณแก่พระองค์เอง

14 คือตรัสว่า 'เราจะอวยพรท่านแน่ เราจะทวีเชื้อสายของท่านให้มากขึ้น'

15 เช่นนั้นแหละ เมื่ออับราฮัมได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว ท่านก็ได้รับตามพระสัญญานั้น

16 ส่วนมนุษย์นั้นต้องปฏิญาณต่อหน้าผู้ที่เป็นใหญ่กว่าตน และเมื่อเกิดข้อทู่ตันเถียงอะไรกันขึ้น ก็ต้องถือคำปฏิญาณนั้นเป็นคำยืนยันชั้นเด็ดขาด

17 ฝ่ายพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงหมายพระทัยจะสำแดงให้ผู้รับคำทรงสัญญานั้นเป็นมรดกรู้ให้แน่ยิ่งขึ้นว่า พระดำริของพระองค์จะแปรปรวนไม่ได้ พระองค์จึงได้ทรงให้คำปฏิญาณไว้ด้วย

18 เพื่อด้วยสองประการนั้นที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในที่ซึ่งพระองค์จะตรัสสาไมได้นั้น เราซึ่งได้หนีมาหาที่ลี้ภัยนั้นจึงจะได้รับการหนุนใจอย่างจริงจัง ที่จะฉวยเอาความหวังซึ่งมีอยู่ตรงหน้าเรา

19 ความหวังนั้นเรายึดไว้ต่างเสมอของจิตวิญญาณ เป็นความหวังทั้งแน่มั่นคง และได้ทอดไว้ภายในม่าน

20 ที่ผู้นำหน้าได้เสด็จเข้าไปเฝ้าเราแล้ว คือพระเยซูผู้ทรงได้รับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลกีเซเดค

บท 7

1 พระเมลกีเซเดคผู้นี้คือกษัตริย์เมืองซาเลม เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ได้พบอับราฮัมขณะที่กำลังกลับมาจากการฆ่าฟันกษัตริย์ทั้งหลายนั้น และได้อวยพรแก่อับราฮัม

2 อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งในสิบแห่งของทั้งปวงแก่เมลกีเซเดค ตอนแรกเมลกีเซเดคนั้นแปลว่ากษัตริย์แห่งความชอบธรรม แล้วภายหลังก็เป็นกษัตริย์เมืองซาเลมด้วย ซึ่งคือกษัตริย์แห่งสันติสุข

3 บิดามารดาและตระกูลของท่านก็ไม่มี วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า เมลกีเซเดคนั้นแหละดำรงอยู่เป็นปุโรหิตชั่วกัปชั่วกัลป์

4 แล้วจึงคิดดูเถิด ท่านผู้นี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ที่อับราฮัมผู้เป็นต้นตระกูลของเรานั้น ยังได้ชักหนึ่งในสิบแห่งของรับนั้นมาถวายแก่ท่าน

5 และแท้จริงบรรดาเชื้อสายของเลวี ซึ่งได้รับตำแหน่งปุโรหิตนั้น ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นได้บังเกิดจากเอวของอับราฮัม ก็ยังมีพระบัญชาสั่งให้รับสิบชักหนึ่งจากบรรดาประชาชนตามพระราชบัญญัติ คือจากพวกพี่น้องของตน

6 แต่เมลกีเซเดคผู้นี้ไม่ใช่เชื้อสายพวกเขา แต่ก็ยังได้รับสิบชักหนึ่งจากอับราฮัม และได้อวยพรให้อับราฮัมผู้ได้รับพระสัญญาทั้งหลาย

7 สิ่งที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้ คือผู้น้อยต้องรับพรจากผู้ใหญ่

8 ฝ่ายข้างนี้มนุษย์ที่ต้องตายยังได้รับสิบชักหนึ่ง แต่ฝ่ายข้างโน้นท่านผู้เดียวได้รับ และมีพยานกล่าวถึงท่านว่าท่านยังมีชีวิตอยู่

9 ถ้าจะพูดไปอีกอย่างหนึ่งก็ว่า เลวีนันที่รับสิบชักหนึ่งก็ยิ่งได้ถวายสิบชักหนึ่งทางอับราฮัม

10 เพราะว่าขณะนั้นเขายังอยู่ในเอวของบรรพบุรุษ ขณะที่เมลกีเซเดคได้พบกับอับราฮัม

11 เหตุฉะนั้นถ้าเมื่อจะถึงความสำเร็จได้ในทางตำแหน่งปุโรหิตที่สืบมาจากตระกูลเลวี (ด้วยว่าประชาชนได้รับพระราชบัญญัติโดยทางตำแหน่งนี้) ที่ไหนจะต้องการให้มีปุโรหิตอีกตามอย่างเมลกีเซเดคเล่า ซึ่งมีได้เรียกตามอย่างอาโรน

12 เพราะเมื่อตำแหน่งปุโรหิตเปลี่ยนแปลงไปแล้ว พระราชบัญญัติก็จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

13 เพราะว่าท่านที่เรากล่าวถึงนั้นมาจากตระกูลอื่น ซึ่งเป็นตระกูลที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่ปรนนิบัติที่แท่นบูชาเลย

14 เพราะเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงสืบเชื้อสายมาจากตระกูลยูดาห์ โมเสสไม่ได้ว่าจะมีปุโรหิตมาจากตระกูลนั้นเลย

- 15 และข้อนี้ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นอีก เมื่อปรากฏว่ามีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้นตามอย่างของเมลคีเซเดค
- 16 ซึ่งไม่ได้ทรงตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติซึ่งเป็นบทบัญญัติสำหรับเนื้อหนัง แต่ตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุดเลย
- 17 เพราะมีพยานกล่าวถึงท่านว่า `ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค'
- 18 ด้วยว่าจริงๆแล้วพระบัญญัติที่มีอยู่เดิม นั้น ก็ได้ยกเลิกไป เพราะขาดฤทธิ์และไร้ประโยชน์
- 19 เพราะว่าพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ทำอะไรให้ถึงความสำเร็จ แต่ได้นำความหวังอันดีกว่าเข้ามา และโดยความหวังนั้นเราทั้งหลายจึงเข้ามาใกล้พระเจ้า
- 20 ที่ว่าดีกว่านั้นก็เพราะว่า ปุโรหิตคนนั้นได้ทรงตั้งขึ้นโดยทรงปฏิญาณไว้
- 21 (บรรดาปุโรหิตเหล่านั้นไม่มีการกล่าวปฏิญาณเมื่อเขาเข้ารับตำแหน่ง แต่ส่วนปุโรหิตนี้มีคำกล่าวปฏิญาณจากพระองค์ว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณแล้ว และจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า "ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค"')
- 22 พระเยซูก็ได้ทรงเป็นผู้รับประกันแห่งพันธสัญญาอันดีกว่าสักเพียงใด
- 23 แท้จริงส่วนปุโรหิตเหล่านั้นก็ได้ทรงตั้งขึ้นไว้หลายคน เพราะว่าความตายได้ขัดขวางไม่ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเรื่อยไป
- 24 แต่ฝ่ายพระองค์นี้ โดยเหตุที่พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ ตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์จึงไม่แปรปรวน
- 25 ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิตย์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์เพื่อเสนอความให้คนเหล่านั้น
- 26 มหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่เหมาะสมสำหรับเรา คือเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอูบาย ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งปวง ประทับอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์
- 27 พระองค์ไม่ต้องทรงนำเครื่องบูชามาทุกวันๆดังเช่นมหาปุโรหิตอื่นๆ ผู้ซึ่งถวายเพื่อความผิดของตัวเองก่อน แล้วจึงถวายเพื่อความผิดของประชาชน ส่วนพระองค์ได้ทรงถวายเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียว คือเมื่อพระองค์ได้ทรงถวายพระองค์เอง
- 28 ด้วยว่าพระราชบัญญัตินั้นได้แต่งตั้งมนุษย์ที่อ่อนกำลังขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่คำทรงปฏิญาณนั้นซึ่งมาภายหลังพระราชบัญญัติ ได้ทรงแต่งตั้งพระบุตรขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็นนิตย์

บท 8

- 1 บัดนี้ ในเรื่องที่เราพูดมาแล้วนั้น ข้อสรุปนั้นคือว่า เรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้เอง ผู้ได้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งแห่งผู้ทรงเดชานุภาพในฟ้าสวรรค์
- 2 เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานบริสุทธิ์ และในพลับพลาแท้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง
- 3 เพราะว่าทรงตั้งมหาปุโรหิตทุกคนขึ้นเพื่อให้ถวายของกำนัลและเครื่องบูชา ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่มหาปุโรหิตผู้นี้ต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดถวายด้วย
- 4 ถ้าพระองค์ทรงอยู่ในโลก พระองค์ก็จะไม่ได้ทรงเป็นปุโรหิต เพราะว่ามิปุโรหิตที่ถวายของกำนัลตามพระราชบัญญัติอยู่แล้ว
- 5 ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติตามแบบและเงาแห่งสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ เหมือนพระเจ้าได้ทรงส่งแกโมเสสครั้งเมื่อท่านจะสร้างพลับพลาขึ้นว่า `ดูเถิด จงทำทุกสิ่งตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่ท่านบนภูเขา'
- 6 แต่ว่าพระองค์ได้ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันประเสริฐกว่าเก่า เพราะได้ทรงตั้งขึ้นโดยพระสัญญาอันดีกว่าเก่าเท่าใด บัดนี้พระองค์ก็ได้ตำแหน่งอันเลิศกว่าเก่าเท่านั้น
- 7 เพราะว่าถ้าพันธสัญญาเดิมนั้นไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีพันธสัญญาที่สองอีก
- 8 ด้วยว่าพระเจ้าตรัสดีเขาว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์
- 9 ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เมื่อเราจับมือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่ได้มั่นอยู่ในพันธสัญญาของเราอีกต่อไปแล้ว เราจึงได้ละเขาไว้" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แหละ
- 10 "นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส "เราจะบรรจฺราษบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป้นพระเจ้าของ

เขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา

11 และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า 'จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า' เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด

12 เพราะเราจะกรุณาต่อการอธรรมของเขา และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป"

13 เมื่อพระองค์ตรัสถึง "พันธสัญญาใหม่" พระองค์ทรงถือว่า พันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัยและเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป

บท 9

1 แท้จริงถึงแม้พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังได้มีกฎสำหรับการปรนนิบัติในพิธีนมัสการ และได้มีสถานอันบริสุทธิ์สำหรับโลกนี้

2 เพราะว่าได้มีพลับพลาสร้างขึ้นตกแต่งเสร็จแล้ว คือห้องชั้นนอก ซึ่งมีคันประทีป โต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่าที่บริสุทธิ์

3 และภายในมานชั้นที่สองมีห้องพลับพลาซึ่งเรียกว่า ที่บริสุทธิ์ที่สุด

4 ห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับถวายเครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำทุกด้าน ในหีบนั้นมีโลทองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกช่อ และมีแผ่นศิลาพันธสัญญา

5 และเหนือหีบนั้นมีรูปเจรูบแห่งสงราศรีคลุมพระที่นั่งพระกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้

6 แล้วเมื่อจัดตั้งสิ่งเหล่านี้ไว้อย่างนั้นแล้ว พวกปุโรหิตก็เข้าไปในพลับพลาห้องที่หนึ่งทุกครั้งทีปรนนิบัติพระเจ้า

7 แต่ในห้องที่สองนั้นมีมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดของประชาชนด้วย

8 อย่างนั้นแหละ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงว่า ทางซึ่งจะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นไม่ได้ปรากฏแจ้ง คราวเมื่อพลับพลาเดิมยังตั้งอยู่

9 พลับพลาเดิมเป็นเครื่องเปรียบสำหรับในเวลานั้น คือมีการถวายของให้และเครื่องบูชา ซึ่งจะกระทำให้ใจวินิจฉัยผิดและชอบของผู้ถวายนั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้

10 ซึ่งเป็นแต่เพียงของกินของดื่ม และพิธีชำระล้างต่างๆ และเป็นพิธีสำหรับเนื้อหนังที่ได้บัญญัติไว้จนกว่าจะถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงใหม่

11 แต่เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐซึ่งจะมาถึงโดยทางพลับพลาอันใหญ่ยิ่งกว่าและสมบูรณ์ยิ่งกว่าแต่ก่อน ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ และพูดได้ว่ามิได้เป็นอย่างของโลกนี้

12 พระองค์เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนี้รันดรแก่เรา

13 เพราะถ้าเลือดวัวตัวผู้และเลือดแพะ และเจ้าของลูกโคตัวเมีย ที่ประพรมลงบนคนบาป สามารถชำระเนื้อหนังให้บริสุทธิ์ได้

14 มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไรพระโลหิตของพระคริสต์ โดยพระวิญญาณนิรันดร์ได้ทรงถวายพระองค์เองแด่พระเจ้า เป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ทรงชำระใจวินิจฉัยผิดและชอบของท่านทั้งหลายให้พ้นจากการประพฤติดิที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

15 เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำหรับที่จะไถ่การละเมิดของคนที่ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้นแล้ว คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้นจะได้รับมรดกอันนิรันดร์ตามพระสัญญา

16 เพราะว่าในกรณีที่เกี่ยวข้องหนังสือพิณยกรรม ผู้ทำหนังสือนั้นก็ต้องถึงแก่ความตายแล้ว

17 เพราะว่าเมื่อคนตายแล้วหนังสือพิณกรรมนั้นจึงใช้ได้ มิฉะนั้นเมื่อผู้ทำยังมีชีวิตอยู่ หนังสือพิณกรรมนั้นก็ใช้ไม่ได้

18 เหตุฉะนั้นพันธสัญญาเดิมก็ไม่ได้ทรงตั้งขึ้นไว้โดยปราศจากเลือด

19 เพราะว่าเมื่อโมเสสประกาศข้อบังคับทุกข้อแก่บรรดาพลไพร่ตามพระราชบัญญัติแล้ว ท่านจึงได้เอาเลือดลูกวัวและเลือดลูกแพะกับน้ำ และเอาขนแกะสีแดงและต้นหุสุมมาประพรมหนังสือม้วนนั้นกับทั้งบรรดาคนทั้งปวง

20 กล่าวว่า 'นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้าทรงบัญญัติไว้แก่ท่านทั้งหลาย'

21 แล้วท่านก็เอาเลือดประพรมพลับพลาทุกเครื่องใช้ทุกชนิดในการปฏิบัตินั้นเช่นเดียวกัน

- 22 และตามพระราชบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย
- 23 เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระแบบจำลองของสวรรค์ โดยใช้เครื่องบูชาอย่างนี้ แต่ว่าของจริงในสวรรค์นั้น ต้องชำระด้วยเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาเหล่านั้น
- 24 เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั่นเอง และบัดนี้ทรงปรากฏจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย
- 25 พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก เหมือนอย่างมหาปุโรหิตที่เข้าไปในที่บริสุทธิ์ทุกปีๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย
- 26 มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทนทุกข์ทรมานบ่อยๆตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา
- 27 มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีพิธีพิพากษานั้นใด
- 28 พระคริสต์จึงต้องถวายพระองค์เองคนหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงรับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก แล้วพระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สองปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เขาถึงความรอดนั้นนั้น

บท 10

- โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง มีชีวิตจริงของสิ่งนั้นที่เดียว พระราชบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปีๆเสมอมากระทำให้ผู้ถวายสักการบูชานั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้
- 2 เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ เพราะถ้าผู้นมัสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะไม่รู้สึกว่ามีบาปอีกต่อไป
- 3 แต่การถวายเครื่องบูชานั้นเป็นเหตุให้ระลึกถึงความบาปทุกปีๆ
- 4 เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้
- 5 ดังนั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว พระองค์ได้ตรัสว่า "เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกายสำหรับข้าพระองค์"
- 6 เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาได้บาป พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย
- 7 แล้วข้าพระองค์ทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์" (ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์)
- 8 เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้แล้วว่า "เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาและเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาได้บาป พระองค์ไม่ทรงประสงค์และไม่ทรงพอพระทัย" ซึ่งเขาได้บูชาตามพระราชบัญญัตินั้น
- 9 แล้วพระองค์จึงตรัสว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์" พระองค์ทรงยกเลิกระบบเดิมนั้นเสีย เพื่อจะทรงตั้งระบบใหม่
- 10 โดยน้ำพระทัยนั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น
- 11 ฝ่ายปุโรหิตทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวันๆและนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนื่องๆ เครื่องบูชานั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย
- 12 ฝ่ายพระองค์นี้ ครั้นทรงถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิรันดร์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า
- 13 ตั้งแต่นั้นไปพระองค์คอยอยู่จนถึงบรรดาศักดิ์ของพระองค์จะถูกปราบลงเป็นที่รองพระบาทของพระองค์
- 14 เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์
- 15 และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานให้แก่เราด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า
- 16 "นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับเขาทั้งหลายภายหลังสมัยนั้น" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส "เราจะบรรจुरาชบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย
- 17 และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป"
- 18 ดังนั้นเมื่อมีการลบบาปแล้วก็ไม่มีการถวายเครื่องบูชาได้บาปอีกต่อไป
- 19 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดโดยพระโลหิตของพระเยซู

- 20 ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกสำหรับเราทั้งหลายโดยมานั้น คือเนื้อหนังของพระองค์
- 21 และครั้นเรามีมหาปุโรหิตสำหรับครอบครัวของพระเจ้าแล้ว
- 22 ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจที่ถูกประพรมชำระพ้นจากการวินิจฉัยผิดและชอบที่ชั่วร้าย และมีกายล้างชำระด้วยน้ำอันใสบริสุทธิ์
- 23 ให้เรายึดมั่นในความเชื่อที่เราทั้งหลายรับไว้นั้น โดยไม่หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงประทานพระสัญญานั้น ทรงสัตย์ซื่อ)
- 24 และให้เราพิจารณาดูกันและกัน เพื่อเป็นเหตุให้มีความรักและกระทำการดี
- 25 ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว
- 26 เมื่อเราได้รับความรู้เรื่องความจริงแล้ว แต่เรายังขึ้นทำผิดอีก เครื่องบูชาไถ่บาปก็จะไม่มีเหลืออยู่เลย
- 27 แต่จะมีความหวาดกลัวในการรอคอยการพิพากษาโทษและไฟอันร้ายแรง ซึ่งจะกินเอาบรรดาคนที่ชดชวางนั้น เสีย
- 28 คนที่ได้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติของโมเสสนั้น ถ้ามีพยานสักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา
- 29 ท่านทั้งหลายจิตดูซิว่าคนที่เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และประมาทต่อพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ ควรจะถูกลงโทษมากกว่านั้นสักเท่าใด
- 30 เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า 'การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตอบสนอง องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส' และได้ตรัสอีกว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์'
- 31 การตกอยู่ในอู่พระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว
- 32 แต่ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคราวก่อนนั้น หลังจากที่ท่านได้รับความสว่างแล้ว ท่านได้ออดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง
- 33 บางทีท่านก็ถูกประจานให้อับอายขายหน้าและถูกข่มเหง บางทีท่านก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูกข่มเหงนั้น
- 34 เพราะว่าท่านทั้งหลายมีใจเมตตาต่อข้าพเจ้าในเมื่อข้าพเจ้าต้องถูกขังไว้ และเมื่อมีคนปล้นชิงเอาทรัพย์สินสิ่งของของท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วยใจยินดี เพราะท่านรู้แล้วว่า ท่านมีทรัพย์สมบัติที่ประเสริฐกว่าและถาวรกว่านั้นอีกในสวรรค์
- 35 เหตุฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่าน ซึ่งมีบาเหน็จอันยิ่งใหญ่
- 36 ด้วยว่าท่านทั้งหลายต้องการความเพียร เพื่อว่าครั้นท่านกระทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จได้ ท่านจะได้รับตามคำทรงสัญญา
- 37 'เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า
- 38 แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่ด้วยความเชื่อ และถ้าผู้ใดเสื่อมถอย ใจของเราจะไม่มีความรักในคนนั้นเลย'
- 39 แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่กลับถอยหลังถึงความพินาศ แต่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่รอด

บท 11

ปัดนี้ความเชื่อคือความแนใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้ที่มั่นคงว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง

- 2 โดยความเชื่อนี้เอง พวกบรรพบุรุษก็ได้รับการรับรอง
- 3 โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างจักรวาลด้วยพระดำรัสของพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่มองเห็น จึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น
- 4 โดยความเชื่อ อาแบลนั้นจึงได้นำเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า เพราะเหตุเครื่องบูชานั้นจึงมีพยานว่าท่านเป็นคนชอบธรรม คือพระเจ้าทรงเป็นพยานแก่ของถวายของท่าน โดยความเชื่อนี้ แม้วาอาแบลตายแล้วท่านก็ยังพูดอยู่
- 5 โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไป เพื่อไม่ให้ท่านประสบกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว ก่อนที่ทรงรับท่านขึ้นไบนั้นมีพยานว่า ท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า
- 6 แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอมรับของพระองค์ก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่มาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่า

พระองค์ทรงดำรงพระชนมอยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบาปแก่ทุกคนที่ปลงใจแสวงหาพระองค์

7 โดยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวแข็งแรงต่อनावา เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้ปรับโทษแก่โลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากความเชื่อ

8 โดยความเชื่อ เมื่อทรงเรียกให้อับราฮัมออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไปโดยหาว่าไม่ว่าจะไปทางไหน

9 โดยความเชื่อ ท่านได้ทำนากินแผ่นดินแห่งพระสัญญา นั้น เหมือนอยู่ในดินแดนแปลกถิ่น คืออาศัยอยู่ในเต็นท์กับอิสอัคและยาโคบซึ่งเป็นทายาทด้วยกันกับท่านในพระสัญญาอันเดียวกันนั้น

10 เพราะว่าท่านได้คอยอยู่เพื่อจะได้เมืองที่มีราก ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่างและเป็นผู้ทรงสร้างขึ้น

11 โดยความเชื่อ นางซาร่าห์เองเช่นกันจึงได้รับพลังตั้งครรภ์และได้คลอดบุตรเมื่อชรามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ได้ทรงประทานพระสัญญานั้นทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อ

12 เหตุฉะนั้น คนเป็นอันมากดูดาวในท้องฟ้า และดูเมล็ดทรายที่ทะเลซึ่งนับไม่ได้ได้บังเกิดแต่ชายคนเดียว และชายคนนั้นก็เท่ากับคนที่ตายแล้วด้วย

13 บรรดาคนเหล่านี้ได้ตายไปในระหว่างที่เชื่ออยู่ ยังไม่ได้รับผลตามพระสัญญาทั้งหลายนั้น แต่ได้แลเห็นพระสัญญาแต่ไกล

14 เพราะคนที่พูดอย่างนี้ก็แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า เขากำลังแสวงหาเมืองที่จะได้เป็นของเขา

15 และแท้จริงถ้าเขาคิดถึงบ้านเมืองที่เขาจากมานั้น เขาก็จะมีโอกาสกลับไปได้

16 แต่บัดนี้เขาปรารถนาที่จะอยู่ในเมืองที่ประเสริฐกว่านั้น คือเมืองสวรรค์ เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงมิได้ทรงละอายเมื่อเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าของเขา เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้สำหรับเขาแล้ว

17 โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกลองใจก็ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา นี่แหละท่านผู้ได้รับพระสัญญานั้นไว้ก็ได้ถวายบุตรชายคนเดียวของตน

18 คือบุตรที่มีพระดาร์สไว้ว่า 'เขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค'

19 ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายได้ และท่านได้รับบุตรนั้นกลับคืนมาอีก ประหนึ่งว่าบุตรนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย

20 โดยความเชื่อ อิสอัคได้อวยพรแก่ยาโคบและเอซาว คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดภายหลังนั้น

21 โดยความเชื่อ ยาโคบเมื่อจะตายได้อวยพรแก่บุตรชายทั้งสองของโยเซฟ และได้นมัสการขณะที่คำอวยหนุนหัวไม้เท้าของท่าน

22 โดยความเชื่อ โยเซฟเมื่อกำลังจะตายได้กล่าวถึงการที่ชนชาติอิสราเอลจะออกไป และได้มีคำสั่งไว้เรื่องกระดูกของท่าน

23 โดยความเชื่อ เมื่อโมเสสบังเกิดมาแล้ว บิธามารดาได้ซ่อนท่านไว้ถึงสามเดือน เพราะเห็นว่าเป็นเด็กรูปงาม และไม่ได้กลัวคำสั่งของกษัตริย์นั้น

24 โดยความเชื่อ ครั้นโมเสสวัฒนาโตขึ้นแล้ว ไม่ยอมให้เรียกว่าเป็นบุตรชายของธิดากษัตริย์ฟาโรห์

25 ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับชนชาติของพระเจ้า แทนการเรียงสำราญในความบาปสักเวลาหนึ่ง

26 ท่านถือว่าความอภัยของพระคริสต์ประเสริฐกว่าค้ำทุกข์ในประเทศอียิปต์ เพราะท่านหวังบาปแห่งที่จะได้รับนั้น

27 โดยความเชื่อ ท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์ โดยมิได้เกรงกลัวความกริ้วของกษัตริย์ เพราะท่านยอมทนอยู่เหมือนประหนึ่งได้เห็นพระองค์ผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา

28 โดยความเชื่อ ท่านได้ถือเทศกาลปัสกาและพิธีประพรมเลือด เพื่อมิให้องค์เพชรฆาตผู้ประหารบุตรหัวปีมาถูกต้องพวกอิสราเอลได้

29 โดยความเชื่อ พวกอิสราเอลได้ข้ามทะเลแดงเหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง แต่เมื่อพวกอียิปต์ได้ลองเดินข้ามดูบ้างก็จมน้ำตายหมด

30 โดยความเชื่อ เมื่อพวกอิสราเอลล่อลวงกำแพงเมืองเยรีโคไว้ถึงเจ็ดวันแล้ว กำแพงเมืองก็พังลง

31 โดยความเชื่อ ราหับหญิงแพศยาจึงมิได้พินาศไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ไม่ได้เชื่อ เมื่อนางได้ต้อนรับคนสอดแนมนั้นไว้อย่างสันติ

32 และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน บารัค แซมสัน เยฟธ่า ดาวิด และซามูเอล และศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย

- 33 โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยเหนืออาณาจักรต่างๆ ได้กระทำการชอบธรรม ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต
- 34 ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ตีกองทัพประเทศอื่นๆ แยกพ่ายไป
- 35 พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก บางคนก็ถูกทรมาน แต่ก็ไมยอมรับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะได้รับการเป็นขึ้นมาจากความตายอันประเสริฐกว่า
- 36 บางคนถูกทดลองโดยคำเย้ายวนและการถูกโบยตี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย
- 37 บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็ถูกเลี้ยงเป็นท่อนๆ บางคนถูกทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ บางคนก็เย็บสัญญาณไปนุ่งห่มหนังแกะและหนังแพะ ออดอยาก ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยวเข็ญ
- 38 (โลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาเพนจรไปโน่นถิ่นทุรกันดารและตามภูเขา และอยู่ตามถ้ำและตามโพรง
- 39 คนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียงดีโดยความเชื่อของเขา แต่เขายังไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้
- 40 ด้วยว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมการอย่างดีกว่าไว้สำหรับเราทั้งหลาย เพื่อไม่ให้เขาทั้งหลายถึงที่สำเร็จนอกจากเรา

บท 12

- 1 เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานหมู่ใหญ่นั้นอยู่รอบข้าง ให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งที่ยึดข้องอยู่ และการผิดที่เราทำง่าย กระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม
- 2 หมายเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงทนเอากางเขน ทรงถือว่าความละอายไม่重要的事情อะไร และได้เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว
- 3 ด้วยว่าท่านทั้งหลายจงพิจารณาคิดถึงพระองค์ ผู้ได้ทรงทนเอาการตีเดียวนินทาแห่งคนบาปต่อพระองค์มากเท่าใด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่อ่อนระอาใจไป
- 4 ท่านทั้งหลายยังไม่ได้รับสู้กับความบาปจนถึงโลหิตตก
- 5 และท่านได้ลิ้มค่าเดือนนั้นเสีย ซึ่งได้เดือนท่านเหมือนกับเดือนบุตรว่า 'บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการที่สอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าระอาใจเมื่อพระองค์ทรงตีเดียวนท่านนั้น
- 6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงเลี้ยงดูผู้นั้น'
- 7 ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการที่สอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ดีสอนเขาบ้าง
- 8 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกดีสอนเช่นเดียวกับคนทั้งปวง ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ
- 9 อีกประการหนึ่ง เราทั้งหลายได้มีบิดาตามเนื้อหนังที่ได้ดีสอนเรา และเราจึงได้นับถือบิดานั้น ยิ่งกว่านั้นอีก เราควรจะได้ยาเกรงบนอบต่อพระบิดาแห่งจิตวิญญาณและจำเรอชีวิตมิใช่หรือ
- 10 เพราะแท้จริงบิดาเหล่านั้นดีสอนเราเพียงชั่วเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงดีสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์
- 11 ดังนั้นการที่สอนทุกอย่างเมื่อกำลังถูกอยู่นั้นไม่เป็นการชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ แต่ภายหลังก็กระทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง
- 12 เพราะเหตุนั้น จงยกมือที่อ่อนแรงขึ้น และจงให้หัวใจที่อ่อนล้ามีกำลังขึ้น
- 13 และจงกระทำทางที่เท้าของท่านจะเดินไปนั้นให้ตรงไป เพื่ออาการที่ท่าให้งอจะมีได้กำเริบขึ้น แต่จะได้หายเป็นปกติ
- 14 จงอุตส่าห์ที่จะสงบสุขอยู่กับคนทั้งปวง และที่จะได้ใจบริสุทธิ์ ด้วยว่านอกจากนั้นไม่มีใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 15 และจงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีบางคนกำลังเสื่อมจากพระกรุณาคุณของพระเจ้า และเกรงว่าจะมีรากคมขึ้นแซมขึ้นมาทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ท่าน และเป็นเหตุให้คนเป็นอันมากมกลินไป
- 16 และเกรงว่าจะมีคนกระทำความผิดประเวณีหรือคนประมาทเหมือนอย่างเอซาว ผู้ได้เอาสิทธิของบุตรหัวปีนั้นขายเสีย เพราะเห็นแก่อาหารคำเดียว

- 17 เพราะท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอซาวยากได้รับพรนั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสศ เพราะเขาไม่มีหนทางแก้ไขเลย ถึงแม้ว่าได้กลับใจแสวงหาจนน้ำตาไหล
- 18 ท่านทั้งหลายไม่ได้มาถึงภูเขาคีโยนที่จะถูกต้องได้ และที่ได้ใหม่ไฟแล้ว และถึงที่ดำ ถึงที่มีมืดมิด และถึงที่ลมพายุ
- 19 และถึงเสียงแตร และถึงพระสุรเสียงตรัส ซึ่งคนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วได้อ้อนวอนขอไม่ให้ตรัสแก่เขาอีก
- 20 (เพราะว่าข้อความที่ทรงบัญญัติไว้ที่ท่านไม่ได้ คือที่ว่า "แม้แต่สัตว์ถ้าจะต้องถูกเขานั้นก็จะต้องถูกขว้างด้วยก้อนหินให้ตาย หรือแทงทะลุด้วยแหลนให้ตาย")
- 21 สิ่งที่คุณเห็นนั้นน่ากลัวจริงๆจนโมเสสเองก็กล่าวว่า "ข้าพเจ้ากลัวจนตัวสั่น")
- 22 แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาคีโยน และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้
- 23 และมาถึงที่ชุมนุมอันใหญ่และมาถึงคริสตจักรของบุตรหัวปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงจิตวิญญาณของคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว
- 24 และมาถึงพระเยซูผู้กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตประพรมที่มีเสียงร้องอันประเสริฐกว่าเสียงโลหิตของอาเบล
- 25 จงระวังให้ดี อย่าปฏิเสธไม่ยอมฟังพระองค์ผู้ตรัสนั้น เพราะว่าถ้าเขาเหล่านั้นที่ปฏิเสธไม่ยอมฟังคำเตือนของพระองค์ที่พื้นแผ่นดินโลกไม่ได้ฟังโทษ ถ้าเราเมินหน้าจากพระองค์ผู้ทรงเตือนจากสวรรค์ เราทั้งหลายก็จะไม่ได้ฟังโทษมากกว่านั้นอีก
- 26 พระสุรเสียงของพระองค์คราวนั้นได้บันดาลให้แผ่นดินหวั่นไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้ตรัสสัญญาไว้ว่า "อีกครั้งหนึ่งเราจะกระทำให้หว่านไหว มิใช่แผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่ทั้งสวรรค์ด้วย"
- 27 และพระดำรัสที่ตรัสไว้ว่า "อีกครั้งหนึ่ง" นั้น แสดงว่าสิ่งที่หวั่นไหวนั้นจะถูกกำจัดเสีย เหมือนกับสิ่งที่ทรงสร้างให้มีขึ้น เพื่อให้สิ่งที่ไมหวั่นไหวคงเหลืออยู่
- 28 เหตุฉะนั้น ครั้นเราได้อาณาจักรที่ไมหวั่นไหวมาแล้ว ก็ให้เรารับพระคุณ เพื่อเราจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบพระทัยของพระองค์ ด้วยความเคารพและยำเกรง
- 29 เพราะว่าพระเจ้าของเราเป็นทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ

บท 13

จงให้ความรักฉันพี่น้องมีอยู่ต่อกันเสมอไป

- 2 อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการกระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว
- 3 จงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ถูกจำจองอยู่ เหมือนหนึ่งว่าท่านทั้งหลายก็ถูกจำจองอยู่กับเขา จงระลึกถึงคนทั้งหลายที่ถูกเคี้ยวเชืง เหมือนหนึ่งว่าเป็นตัวของท่านเองซึ่งมีร่างกายเหมือนอย่างเขาด้วย
- 4 การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และที่นอนก็ปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนเล่นขู้้นั้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษเขา
- 5 ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า "เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย"
- 6 เพื่อว่าเราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัวมนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า"
- 7 ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวจนะของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาดูผลปลายทางของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา
- 8 พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลานี้ และต่อไปเป็นนิกาล
- 9 อย่าหลงไปตามคำสอนต่างๆที่แปลกๆ เพราะว่าเป็นการดีอยู่แล้วที่จะให้กำลังใจเข้มแข็งขึ้นด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหารการกิน ซึ่งไม่เคยเป็นประโยชน์แก่คนที่หลงติดอยู่เลย
- 10 เรามีแท่นบูชาแท่นหนึ่ง และคนที่ปรนนิบัติในพลับพลาอันนี้ไม่มีสิทธิ์ที่จะรับประทานของจากแท่นนั้นได้
- 11 เพราะร่างของสัตว์เหล่านั้นที่มหาปุโรหิตได้เอาเลือดเข้าไปในสถานบริสุทธิ์เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น ก็ต้องเอาไปเผาเสียนอกค่าย
- 12 เหตุฉะนั้น พระเยซูก็ได้ทรงทนทุกข์ทรมานภายนอกประตูเมืองเช่นเดียวกัน เพื่อทรงชำระประชาชนให้บริสุทธิ์

ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

13 เพราะฉะนั้น ให้เราทั้งหลายออกไปหาพระองค์ภายนอกค่ายนั้น และยอมรับคำดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อพระองค์

14 เพราะว่าที่นี่เราไม่มีเมืองที่ถาวร แต่ว่าเราแสวงหาเมืองที่จะมีในภายหน้า

15 เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์นั้น คือผลแห่งริมฝีปากที่ชอบพระคุณพระนามของพระองค์

16 แต่อย่าลืมนะที่จะกระทำการดี และที่จะแบ่งปันข้าวของซึ่งกันและกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

17 ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังดูจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่ต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะที่ทำดังนั้นก็จะไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย

18 จงอธิษฐานเพื่อเรา เพราะเราแน่ใจว่า เรามีใจวินิจฉัยผิดและชอบดีอยู่แล้ว และปรารถนาที่จะปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ในทุกอย่าง

19 และข้าพเจ้าวิงวอนท่านมากยิ่งขึ้นให้กระทำเช่นนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืนไปอยู่กับท่านโดยเร็ว

20 บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ โดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาอันรันดรนั้น

21 ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายสมบูรณ์ในการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ และทรงทำงานในท่านทั้งหลายให้เป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน

22 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้เพียรฟังคำเตือนสตินี้ เพราะข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายมาถึงท่านทั้งหลายเพียงไม่กี่คำเท่านั้น

23 ท่านทั้งหลายจงรู้ด้วยว่า ทิโมธีน้องชายของเรา ได้รับการปล่อยเป็นอิสระแล้ว ถ้าเขามาถึงเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา

24 ขอฝากความคิดถึงมายังท่านเหล่านั้นที่ปกครองท่าน และวิสุทธิชนทั้งปวง พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย

25 ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวฮีบรูจากประเทศอิตาลี และส่งโดยทิโมธี]

For other languages please go to www.wordproject.org